

Sygn. akt I. C. 1549/13 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Magdalena Taraszkiewicz
Protokolant:	Edyta Lipnicka

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2014 r. w Suwałkach
sprawy z powództwa (...) S.a.r.l. z siedzibą Luxembourg
przeciwko R. J.

o zapłatę

Oddala powództwo

SSR Anna Magdalena Taraszkiewicz

Sygn. akt I. C. 1549/13

UZASADNIENIE

Powód (...) S.a.r.l. z siedzibą w Luxembourg wystąpił przeciwko R. J. z pozwem o zapłatę kwoty 542,64 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

Uzasadniając swe żądanie powód wskazał, iż na podstawie umowy cesji wierzytelności nabył od (...) S.A. w W. wierzytelność w stosunku do pozwanej z tytułu umowy o świadczenie usług w kwocie wskazanej w pozwie.

Pozwana R. J. nie zajęła merytorycznego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28.08.2010r. R. J. zawarła z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług nr (...) na okres 24 miesięcy. W ramach umowy uzyskała dostęp do programów telewizyjnych, dekodery cyfrowy i kartę do dekodera (dowód: umowa k. 22-23, 20, protokół odbioru sprzętu k. 19).

W dniu 28.01.2011r. Cyfrowy P. .A. w W. wystawił notę obciążeniową z tytułu kary za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym (...) opiewającą na kwotę 411,95 zł (nota k. 21).

W dniu 30.04.2012r. (...) S.A. w (...) S.a.r.l. z siedzibą w Luxembourg zawarli umowę, mocą której (...) S.A. w W. zbył na rzecz (...) S.a.r.l z siedzibą w Luxembourg wierzytelności, które szczegółowo wskazane miały zostać w załączniku do umowy, stanowiącym jej integralną część (dowód: umowa z dnia k. 12v-13).

Pismem nieoznaczonym żadną datą (...) S.a.r.l z siedzibą w Luxembourg zawiadomił R. J., iż z dniem 30.04.2012 r. nabył wierzytelność wobec niej w kwocie 406,18 zł (dowód: zawiadomienie o nabyciu wierzytelności k. 11).

W nieoznaczonym dniu (...) S.a.r.l z siedzibą w Luxembourg sporządził elektroniczny częściowy wykaz wierzytelności w którym jako dłużnika wskazał R. J. wskazując, iż zadłużenie wynika z dokumentu nr (...), (...), (...) – opatrzonych datą 28.08.2010 r. i (...) opatrzonego datą 28.01.2011r. (dowód: wykaz k. 11v).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 339§1 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym drugim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie zdaniem Sądu twierdzenia powoda, z których wywodził on swe roszczenia budziły uzasadnione wątpliwości. Stąd też nie zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego uwzględniającego powództwo.

Zgodnie z treścią art. 509§1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby to się ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

O ważnej i skutecznej umowie cesji wierzytelności można mówić wówczas, gdy dotyczy ona wierzytelności już istniejącej (pod pewnymi warunkami również wierzytelności przyszłej) i gdy powyższa czynność prawna nie sprzeciwia się obowiązującym przepisom, umowie łączącej dłużnika i zbywcę wierzytelności lub właściwości zobowiązania, z którego wierzytelność będąca przedmiotem przelewu wynika.

Uwzględnienie żądania powoda uzależnione zatem było od ustalenia, iż umowa przelewu wierzytelności zawarta pomiędzy nim a (...) S.A. w W. była zarówno ważna jak i skuteczna.

W niniejszej sprawie podstawową kwestią wymagającą stwierdzenia było samo istnienie wierzytelności będącej przedmiotem cesji. Powód, jak wskazał w pozwie (k. 3) wywodził ją z umowy o świadczenie usług zawartej przez pozwaną z (...) S.A. w W.. W związku z tą umową – według twierdzeń powoda – po stronie pozwanej powstał obowiązek zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Istnienie zobowiązania pozwanej dotyczącego obowiązku zapłaty na rzecz Cyfrowego P. w okolicznościach sprawy niniejszej nasuwało wątpliwości. Jedynym dokumentem wskazującym na istnienie węzła obligacyjnego między pozwaną a (...) SA w W. była umowa o świadczenie usług opatrzona numerem (...). Brak jest natomiast dowodu wskazującego na zobowiązanie pozwanej. Wskazać należy, iż w częściowym wykazie wierzytelności – dokumencie elektronicznym wygenerowanym przez powoda wskazano, że zobowiązanie wynika z „dokumentów” nr (...), (...), (...) – opatrzonych datą 28.08.2010 r. i (...) opatrzonego datą 28.01.2011r. Z powyżej wskazanych dokumentów do pozwu dołączono jedynie dokument z dnia 28.01.2011 r. nazwany notą obciążeniową, jednakże nie wiadomo z czego zadłużenie wynika i z jakiego powodu notę wystawiono.

W tej sytuacji twierdzenia powoda o istnieniu zobowiązania pozwanej uznać należało nieudowodnione.

Wątpliwości Sądu wzbudzała również skuteczność umowy cesji wierzytelności zawartej przez powoda i (...) S.A. w W.. Na podstawie zaprezentowanych przez stronę powodową dowodów nie da się bowiem, zdaniem Sądu, wywieść wniosku, że umowa ta obejmowała wierzytelność przysługującą (...) S.A. w W. w stosunku do pozwanej.

Należy zauważyć, że umowa przelewu wierzytelności zawarta przez powoda i (...) S.A. w W. w dniu 30.04.2012r. stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc, a zatem dowodzi jedynie tego, że osoba, która ją podpisała, złożyła oświadczenie w niej zawarte. Umowa ta ma ponadto jedynie ramowy charakter i precyzuje w zasadzie wyłącznie prawa i obowiązki cedenta i cesjonariusza, nie wskazując konkretnych wierzytelności i dłużników,

w tym wierzytelności dochodzonej w niniejszym postępowaniu. Te dane – jak sugeruje to treść umowy sprzedaży wierzytelności – sprecyzowane zostały dopiero w załączniku do tejże umowy. Załącznika tego powód do pozwu jednak już nie załączył. Za dokument taki nie może bowiem, zdaniem Sądu, potraktowany zostać wydruk komputerowy opatrzone tytułem „częściowy wykaz wierzytelności” (k. 11v). Nie wiadomo bowiem, na jakiej podstawie, w jakiej dacie i przez kogo wydruk ten został sporządzony. Wydruk ten nie ma zatem żadnej mocy dowodowej, nawet właściwej dokumentowi prywatnemu w rozumieniu kpc.

Podkreślenia wymaga w tym miejscu, że dokumentów mających istotne znaczenie z punktu widzenia ewentualnej odpowiedzialności pozwanej(tj. umowy z Cyfrowym P.), bo pozwalających na weryfikację twierdzeń pozwu co do istnienia i wysokości dochodzonego zobowiązania, powód nie przedstawił w toku niniejszego procesu. W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając powyższe na względzie stwierdzić należało, że w sprawie niniejszej powód nie zdołał wykazać, by skutecznie nabył od (...) S.A. w W. wierzytelność przysługującą temu podmiotowi od pozwanej na mocy umowy o świadczenie usług. Jego to obciążał zaś ciężar dowodu w tym zakresie (art. 6 kc). Z tego względu powództwo zostało oddalone.

SSR Anna Magdalena Taraszkiewicz